

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ 28^{ης} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2012

Κύριε Δήμαρχε, μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου,

Σεβαστοί Πατέρες, Εκπρόσωποι των αρχών,

Αγαπητοί Ελαφονησιώτες,

Ξημέρωνε η 28η Οκτωβρίου του 1940 όταν ήχησαν οι σειρήνες στο Πανελλήνιο και ανακοίνωναν ότι η Ιταλία με τελεσίγραφό της, ζητούσε από τον Έλληνα Πρωθυπουργό να της παραχωρήσει τα ελληνικά εδάφη. Η απάντηση της Ελληνικής Κυβέρνησης στους Ιταλούς ήταν ένα ηχηρό, λακωνικό ΟΧΙ. Ένα ΟΧΙ που στήριξε σύσσωμος ο ελληνικός λαός σε μια αντίδραση φυσική και αβίαστη την ώρα που απειλούνταν ο τόπος, η ιστορία και το μέλλον του.

Ο πόλεμος ήταν πλέον πραγματικότητα. Εκείνη την ημέρα ξεκίνησε ένας μεγαλειώδης αγώνας που όπως η ιστορία απέδειξε ταυτίστηκε με τον ηρωισμό και το μεγαλείο της ελληνικής ψυχής. Ο στόχος ήταν ένας η «αντίσταση». Αντίσταση ενός μικρού έθνους σε έναν πομπώδη εχθρό. Η υποδουλωμένη μέχρι τότε Ευρώπη παρακολουθούσε με αγωνία τη μικρή Ελλάδα να μάχεται σε έναν άνισο αγώνα για την τιμή, την ελευθερία, τη χώρα, τη θρησκεία, την οικογένεια. Ο διεθνής τύπος ασχολούνταν με τα ελληνικά κατορθώματα παραλληλίζοντας τον πόλεμο της Ελλάδας κατά του Μουσολίνι με μια παλιότερη ηρωική ελληνική μάχη αυτήν του Λεωνίδα ενάντια στον Ξέρξη.

Η Ελληνική αντίσταση δικαιώθηκε πανηγυρικά. Η επίθεση των Ιταλών για την υποταγή της χώρας μας απέτυχε και ο ιταλικός στρατός γνώρισε μια εξευτελιστική ήττα. Ο αγώνας των Ελλήνων όμως δεν τελείωσε εδώ.

Ένα δεύτερο αποφασιστικό ΟΧΙ απευθύνθηκε αυτή τη φορά στο Γερμανό δικτάτορα Χίτλερ. Ήταν η 6^η Απριλίου του 1941 όταν οι Γερμανοί κατέλαβαν την Αθήνα. Η μαρτυρική κατοχική περίοδος για τους Έλληνες διήρκεσε τρία ολόκληρα χρόνια. Παρά τις προσπάθειες των Γερμανών κατακτητών να υποδουλώσουν την ελληνική ψυχή και να αλλοιώσουν το μεγαλείο της, το μικρό έθνος αντιστάθηκε και πάλι. Στις 12 Οκτωβρίου του 1944 η κατοχή τελείωσε και η καταβεβλημένη από τους αγώνες χώρα κατάφερε να απελευθερωθεί.

Το ΟΧΙ της ελληνικής νεότερης ιστορίας αποδεικνύει, ότι, όταν η ανθρώπινη βούληση είναι σθεναρή και ολόψυχη, όταν ο αγώνας είναι κοινός και συλλογικός και όταν ο στόχος είναι ιερός, τότε το προφανές ανέφικτο δίνει τη θέση του στο εφικτό, γίνεται πραγματικότητα. Εκεί τοποθετείται η ιστορική αξία της 28ης Οκτωβρίου του 1940. Το ΟΧΙ των Ελλήνων ήταν μια φυσιολογική εκδήλωση συναισθημάτων, μια συνειδητή έκφραση πεποιθήσεων ριζωμένων από τα αρχαία χρόνια στα σπλάχνα των Ελλήνων, η οποία, όπως ιστορία αποκαλύπτει, υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει στο πέρασμα των αιώνων.

Παραδοσιακά κάθε χρόνο αυτή τη μέρα τιμούμε αυτούς, που, για άλλη μια φορά με αυταπάρνηση και χωρίς φόβο, αρνήθηκαν την εύκολη λύση και πάλεψαν με ηρωισμό ενάντια στους κατακτητές. Σήμερα όμως δεν αρκεί να τιμούμε και να μνημονεύουμε.

Σήμερα οφείλουμε να παραδειγματιστούμε και να λειτουργήσουμε και πάλι συλλογικά και ολόψυχα για ένα ιερό σκοπό, αυτό της προστασίας των κεκτημένων, αυτών που διαμορφώνουν την ταυτότητα μας και αποκαλύπτουν ποιοι είμαστε. Ας παραδειγματιστούμε από τις ενέργειες των προγόνων μας, για να μπορέσουμε να αντεπεξέλθουμε στις απαιτήσεις και προκλήσεις των δύσκολων καιρών που διανύουμε. Η μάχη έχει ξεκινήσει και τα μέτωπα είναι πολλά και δυσδιάκριτα. Οφείλουμε να αντισταθούμε με σθένος στις απαιτήσεις μικρών και μεγάλων επίδοξων μνηστήρων, που στόχο έχουν να αλλοιώσουν τη φυσιογνωμία μας και να μας αποδυναμώσουν, να μας επιβληθούν με στόχο να σφετεριστούν τον τόπο μας. Ε, για άλλη μια φορά, ΟΧΙ, δε θα τους περάσει.

Καθοριστικό ρόλο σ' αυτήν την προσπάθεια παίζουν οι μικρές τοπικές κοινωνίες σαν τη δική σας, που εδώ και ενάμιση μήνα έγινε –με ιδιαίτερη χαρά- και δική μου. Η Ελαφώνησος, ο μικρότερος Δήμος και μοναδικό νησί της Πελοποννήσου, οφείλει να συμμετάσχει σ' αυτόν τον πολύπλευρο αγώνα, να προστατέψει τα κεκτημένα της, να διατηρήσει την κοινωνική της συνοχή, να διαφυλάξει την παράδοση, τον φυσικό και πολιτιστικό της υποθαλάσσιο, θαλάσσιο και χερσαίο πλούτο. Είναι σημαντικό οι άνθρωποι της Ελαφονήσου, οι Λάκωνες νησιώτες, να προστατέψουν τον τόπο τους, την πλούσια ναυτική και αλιευτική παράδοσή τους, που σε συνδυασμό με τα μνημεία φύσης και πολιτισμού ανέδειξαν το νησί σ' έναν αγαπητό τουριστικό προορισμό και του χάρισαν μια ισχυρή, για τα δεδομένα του, τουριστική οικονομία. Είναι εξίσου σημαντικό η μικρονησιωτική αυτή κοινωνία να καταδεικνύει έμπρακτο ενδιαφέρον για την εκπαίδευση σε τοπικό επίπεδο, και να φροντίζει ακόμη περισσότερο, στο να αποδίδει στην παιδεία και στη γνώση, τη σημαντικότητα που της αρμόζει, ώστε τα παιδιά, οι νέοι Ελαφονησιώτες, να εξοπλίζονται με τα απαραίτητα εφόδια, για να είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν τις σύγχρονες απειλές και να κερδίσουν τη ζωή.

Οι μόνιμοι κάτοικοι του νησιού, το ενεργό και συνεχώς αυξανόμενο ανθρώπινο δυναμικό, οφείλει να προάγει την επιχειρηματικότητα και την ορθή ανάπτυξη του νησιού με σεβασμό προς το περιβάλλον, το χαρακτήρα και την ιστορία του τόπου, αντιμετωπίζοντας, εκτός από τις αντικειμενικές δυσκολίες των καιρών που διανύουμε, ακόμη και τις επιπρόσθετες, που απορρέουν από τις ιδιαιτερότητες της νησιωτικής απομακρυσμένης μας περιοχής. Η μάχη για εμάς είναι η συνεχής προσπάθεια για την αναγωγή του νησιού μας σε έναν αυτάρκη τόπο, έναν όμορφο τόπο αμιγούς κατοικίας για τους Ελαφονησιώτες, έναν τόπο καλά οχυρωμένο, προστατευμένο από μικρούς και μεγάλους μνηστήρες, αλλά και εξωστρεφή και πρόσφορο για αυτούς που τον σέβονται.

Με αφορμή τη σημερινή τελετή, δρώμενος της ευκαιρίας, να σας ευχαριστήσω, ακόμη μια φορά, για τη φιλόξενη υποδοχή που μου προσφέρατε, και τάσσομαι στο πλευρό σας για να αντιμετωπίσουμε από κοινού τις προκλήσεις των καιρών, σε όλα τα επίπεδα, και να υιοθετήσουμε το ΟΧΙ των προγόνων μας, ενάντια σ' αυτούς που αποσκοπούν στην εξαθλίωσή μας και θέτουν σε κίνδυνο το μέλλον των παιδιών μας.

Ευχαριστώ.

Π.Π.